

С Т А Н О В И Щ Е

от Галина Апостолова

доцент доктор по камерно пеене в катедра „Пеене“ на Вокален факултет при Националната музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“, член на научно жури към катедра „Музика“ на „Факултет по изкуствата“ в ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград за присъждане на научна и образователна степен „ДОКТОР“ на

Стефан Георгиев Йорданов

за дисертационния му труд

„АКОРДЕОННИЯТ АКОМПАНИМЕНТ В ТАНЦОВОТО ИЗКУСТВО НА ФОЛКЛОРНА ОСНОВА“

Стефан Йорданов е роден през 1987 г. в Самоков. Завършва средно образование през 2008 г. в РГ „Неофит Рилски“ в град Кюстендил с профил „Музика“, специалност акордеон, а висшето си образование - през 2011 г. в ЮЗУ - Благоевград със специалност „Педагогика на обучението по музика“ - бакалавърска степен. През 2013 г. завършва магистърска степен със специалност „Музикално обучение и образование“ в същия университет. От 2008 г. и досега работи като корепетитор в катедра „Хореография“ в ЮЗУ „Неофит Рилски“. В продължение на повече от десет години има множество участия като корепетитор на различни състави. Участва в наши и международни семинари. Често изнася концерти като инструменталист у нас и в чужбина. Участвал е в повече от 60 концерта като концертмайстор на оркестъра при Студентски фолклорен ансамбъл „Неофит Рилски“ - Благоевград, както и в радио – и телевизионни предавания. Осъществил е звукозаписи на повече от 250 народни песни и танци за Радио Благоевград.

От 2015 година е зачислен като редовен докторант в катедра „Музика“ при ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград.

Представеният дисертационен труд „**Акордеонът в танцовото изкуство на фолклорна основа**“ се състои от увод, три глави, списък с приносите, заключение, изводи и библиография на ползваната литература.

В **увода** е разяснена идеята за съчиняването на труда, посочени са обектът и предметът, както и целта на научното изследване. Тук е обяснена необходимостта от навлизането на акордеона като съпровождащ инструмент във фолклорната танцова практика и ролята на акордеониста като акомпаниятор във фолклорните танцови състави. Според автора, акордеонният съпровод трябва да се основава върху специфичните фактурни възможности на инструмента и оттам да се търсят различни решения, в зависимост от конкретния случай.

В **първа глава** се разглеждат мястото и ролята на акордеонния акомпанимент във фолклорната танцова практика.

В **първия раздел** на същата глава е обяснен музикалният съпровод като явление. Авторът посочва различни източници и различни аспекти на разглежданото явление, посочено е и мястото на съпровода в различни музикални практики.

Във **втория раздел** на главата се проследява появата на акордеона у нас, етапите на развитието и усъвършенстването му, както и различните школи по акордеон. Посочени са причините, поради които той навлиза широко в изпълнителската практика. Не е без значение и мобилността на инструмента. Авторът извежда етапите на навлизането му в музикалния живот и посочва мястото и функциите на акордеона във фолклорната практика.

Втора глава заема централно място в изследването. В нея е описано практическото приложение на акордеона като съпровождащ инструмент при изучаване на българските народни танци във всички етапи на тяхната подготовка – същност на екзерсиса, подбор на съпровода в зависимост от съответните движения, екипна работа с хореографа и съвместно планиране на репетиционния процес, спецификата на различните движения, спецификата на различните възрастови групи, прилагане на различни видове импровизаторски умения при съпровода.

Разгледана е и педагогическата работа от страна на акомпаниятора. Той има задача да подготви състава за различните видове съпровод – само с

акордеон, с оркестър, в чийто състав влиза акордеона, с оркестър без участие на акордеон и със звукозапис.

В **трета глава** са класифицирани три етапа на изготвяне на различните видове съпровод - предварително-аналитичен, технологично-басов и мелодико-вариативен. Тези етапи са разделени на няколко разновидности, подкрепени с нотни примери.

Тази класификация свидетелства за големия опит и богатия репертоар на докторанта.

Би могло да се помисли за изясняване на определението *“ движение около основния тон ”*. Тук се има пред вид тон от акорда, около който се правят фигурации и който не е винаги основният тон.

В тази глава са изведени и етапите на обучение в специалността акордеонният акомпанимент в музикално-танцовата практика на специалност **„Българска народна хореография“** в ЮЗУ „Неофит Рилски“ и ролята на акордеониста - акомпанятор в това обучение.

Като заключение мога да кажа, че докторатът е с висока научна и практическа стойност. Определено има приносен характер. Авторът познава проблемите в дълбочина - първо като практик, а после – като изследовател . Трудът е полезно практическо помагало за начинаещите акомпанятори - акордеонисти.

Предлагам на уважаемото жури да бъде присъдена научната и образователна степен **„Доктор“** на Стефан Георгиев Йорданов.

София, 03.08. 2018 г.

доцент доктор Галина Апостолова